

ສາລະບານ

ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ.....	1
ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ	1
ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.....	1
ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ.....	1
ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.....	2
ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ	3
ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ	3
ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ.....	3
ພາກທີ II ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ, ຊ່ວຍໝູນ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນ	3
ໝວດທີ 1 ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.....	3
ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ	3
ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ	4
ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕາມເຂດ.....	5
ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລ ໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ແລະ ເຂດ.....	5
ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ	5
ມາດຕາ 13 ນະໂຍບາຍເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ	6
ມາດຕາ 14 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍຂະຫຍາຍການລົງທຶນ ແລະ ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນອື່ນ	6
ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	6
ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	7
ໝວດທີ 2 ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນການລົງທຶນ	7
ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນການລົງທຶນ	7
ມາດຕາ 18 ນະໂຍບາຍດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	7
ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນອື່ນ	7
ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ	8
ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກໃຫ້ນະໂຍບາຍອື່ນ	8
ໝວດທີ 3 - ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ	8
ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ.....	8
ມາດຕາ 23 ຮູບການປົກປ້ອງການລົງທຶນ.....	8
ມາດຕາ 24 ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ	8
ພາກທີ III ການເຄື່ອນໄຫວການລົງທຶນ	9
ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ການເຄື່ອນໄຫວການລົງທຶນ	9
ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນ.....	9
ໝວດທີ 1 ກິດຈະການ ການລົງທຶນທົ່ວໄປ.....	9
ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນທົ່ວໄປ	9
ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ກິດຈະການ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ	9
ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ກິດຈະການ ຄວບຄຸມທົ່ວໄປ.....	9
ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ກິດຈະການຄວບຄຸມສະເພາະ.....	10
ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ກິດຈະການ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ.....	10
ໝວດທີ 2 ກິດຈະການ ການລົງທຶນສຳປະທານ	10
ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ກິດຈະການ ການລົງທຶນສຳປະທານ	10
ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ	10
ໝວດທີ 3 ຮູບການ ການລົງທຶນ.....	10
ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ຮູບການ ການລົງທຶນ	11
ມາດຕາ 35 ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ	11

ມາດຕາ 36	ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ.....	11
ມາດຕາ 37	(ປັບປຸງ) ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ	11
ມາດຕາ 38	(ໃໝ່) ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ	11
ມາດຕາ 39	(ໃໝ່) ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ (PPP)	12
ມາດຕາ 40	(ໃໝ່) ການມອບສິດ ຫຼື ໂອນກິດຈະການ ຕາມສັນຍາສໍາປະທານ	12
ໝວດ 4 ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນການລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ.....		12
ມາດຕາ 41	(ປັບປຸງ) ການສະເໜີລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ	12
ມາດຕາ 42	(ປັບປຸງ) ການສະເໜີລົງທຶນໃນກິດຈະການ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ	13
ມາດຕາ 43	ການພິຈາລະນາຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃນກິດຈະການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ	13
ມາດຕາ 44	ອາຍຸການລົງທຶນ	13
ໝວດ 5 ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນການລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ.....		13
ມາດຕາ 45	(ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສໍາປະທານ.....	13
ມາດຕາ 46	(ໃໝ່) ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບການຂໍລົງທຶນ.....	13
ມາດຕາ 47	(ປັບປຸງ) ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ.....	14
ມາດຕາ 48	(ປັບປຸງ) ການປ່ຽນແປງການລົງທຶນ	14
ໝວດທີ 6 ການນໍາເຂົ້າທຶນ.....		14
ມາດຕາ 49	(ໃໝ່) ການນໍາເຂົ້າທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ	14
ມາດຕາ 50	(ໃໝ່) ການນໍາເຂົ້າທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ	14
ມາດຕາ 51	(ປັບປຸງ) ທຶນຈົດທະບຽນກິດຈະການສໍາປະທານ.....	15
ໝວດທີ 7 ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ		15
ມາດຕາ 52	(ໃໝ່) ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ.....	15
ມາດຕາ 53	(ປັບປຸງ) ການສະເໜີສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ.....	15
ພາກທີ IV ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ		15
ມາດຕາ 54	(ປັບປຸງ) ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ	16
ມາດຕາ 55	(ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ	16
ມາດຕາ 56	(ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ	16
ມາດຕາ 57	(ປັບປຸງ) ຫຼັກການ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ	16
ມາດຕາ 58	(ປັບປຸງ) ອາຍຸສໍາປະທານທີ່ດິນເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດພິເສດ.....	17
ມາດຕາ 59	(ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ	17
ມາດຕາ 60	(ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ	17
ພາກທີ V ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ.....		17
ມາດຕາ 61	(ໃໝ່) ການສະເໜີອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ	17
ມາດຕາ 62	(ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ	17
ມາດຕາ 63	(ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ.....	18
ພາກທີ VI ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ		18
ໝວດທີ 1 ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ.....		18
ມາດຕາ 64	(ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ	18
ມາດຕາ 65	(ປັບປຸງ) ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ.....	19
ມາດຕາ 66	(ປັບປຸງ) ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ	19
ມາດຕາ 67	ສິດໃນການຢູ່ອາໄສສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ.....	20
ມາດຕາ 68	(ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນການສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບອອກໄປຕ່າງປະ ເທດ.....	20
ໝວດທີ 2 ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ.....		21
ມາດຕາ 69	(ປັບປຸງ) ພັນທະຕໍ່ລັດ	21
ມາດຕາ 70	(ປັບປຸງ) ພັນທະດ້ານສັງຄົມ	21
ມາດຕາ 71	(ປັບປຸງ) ພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.....	21

ພາກທີ VII ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ.....	22
ໝວດທີ 1 ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.....	22
ມາດຕາ 72 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.....	22
ມາດຕາ 73 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ.....	22
ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ.....	23
ໝວດທີ 2 ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ.....	23
ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ	23
ມາດຕາ 76 (ໃໝ່) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ.....	23
ມາດຕາ 77 (ໃໝ່) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ	24
ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ.....	24
ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ພື້ນຖານ ຂອງ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ	24
ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາ ພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະ ການຄວບຄຸມ ສະເພາະ	25
ມາດຕາ 81 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາໃນການພິຈາລະນາອະນຸຍາດລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ	26
ພາກທີ VIII ການໂຈະ, ຍົກເລີກ ແລະ ສິ້ນສຸດການລົງທຶນ.....	27
ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ) ການໂຈະການລົງທຶນ	27
ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການໂຈະການລົງທຶນ.....	27
ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ການຍົກເລີກການລົງທຶນ.....	27
ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາການຍົກເລີກການລົງທຶນ.....	28
ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນ	28
ພາກທີ IX ຂໍ້ຫ້າມ.....	28
ມາດຕາ 87 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ	29
ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ	29
ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ.....	29
ພາກທີ X ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.....	29
ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ	29
ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ	30
ມາດຕາ 92 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ.....	30
ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂໂດຍ ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງ ປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.....	30
ມາດຕາ 94 (ປັບປຸງ) ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.....	30
ພາກທີ XI ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.....	30
ໝວດທີ 1 ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.....	30
ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງ.....	31
ມາດຕາ 96 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ	31
ມາດຕາ 97 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ.....	31
ມາດຕາ 98 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	32
ມາດຕາ 99 (ໃໝ່) ສິດໃນການຮັບຮອງ ຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ	32
ມາດຕາ 100 (ໃໝ່) ສິດໃນການຮັບຮອງ ຂອງ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ.....	33
ໝວດທີ 2 ການກວດກາວຽກງານການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.....	33
ມາດຕາ 101 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາ.....	33
ມາດຕາ 102 ເນື້ອໃນການກວດກາ	33
ມາດຕາ 103 (ປັບປຸງ) ຮູບການ ການກວດກາ	34
ພາກທີ XII ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	34
ມາດຕາ 104 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ	34

ມາດຕາ 105 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	34
ພາກທີ XIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ.....	35
ມາດຕາ 106 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	35
ມາດຕາ 107 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ	35

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ:...../ສພຊ
ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....

(ຮ່າງ) ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ
(ສະບັບປັບປຸງປີ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນ ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຖືກຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຕ່າງໆ ຈາກລັດ, ແນໃສ່ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ, ຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່, ຂອງປະຊາຊົນ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແມ່ນການວາງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ, ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນດ້ານຕ່າງໆແກ່ການລົງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດ ໄດ້ຢ່າງສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາເງິນທຶນ, ຊັບສິນ ທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ຜູ້ລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນ ຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

3. ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ໝາຍເຖິງ ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຂົ້າມາລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ທຶນທີ່ເປັນຊັບສິນມີຕົວຕົນ ໝາຍເຖິງ ເງິນຕາ, ສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ;
6. ທຶນທີ່ເປັນຊັບສິນບໍ່ມີຕົວຕົນ ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນທາງປັນຍາ, ລາຍຮັບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ, ສິດເຊົ່າ, ສິດທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ມູນຄ່າການສຳປະທານ;
7. ຊັບສິນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ທຶນທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ທຶນບໍ່ມີຕົວຕົນ ເປັນກຳມະສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ສາມາດນຳໄປເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານ;
8. ສັນຍາສຳປະທານ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາທີ່ເຊັນ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບອົງການຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການພັດທະນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງສປປ ລາວ ແລະ ພາຍໃຕ້ບັນດາເງື່ອນໄຂສະເພາະຕາມສັນຍາ;
9. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານບັນທຶກການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ອົງການຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ສິດໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ;
10. ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ ໝາຍເຖິງ ກົນຈັກ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍກົງ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນກິດຈະການລົງທຶນ ຕາມການອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າ ຂອງ ຄະນະສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;
11. ການລົງທຶນທາງກົງ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາທຶນ ເຂົ້າດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ກາຍເປັນເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຫຼື ຂະຫຍາຍວິສາຫະກິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
12. ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາທຶນ ແລະ ຊັບສິນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ຈົດທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
13. ວັນລັດຖະການ ໝາຍເຖິງ ວັນເຮັດວຽກຕາມປະຕິທິນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
14. ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍອົງການລັດ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງຢູ່ບັນດາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
15. ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ກວມລວມເອົາເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຂດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເພື່ອການສົ່ງອອກ, ເຂດພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;
16. ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ ໝາຍເຖິງ ການສະໜອງບໍລິການດ້ານການເງິນໃນຫຼາຍຮູບແບບ ເຊັ່ນ: ການຮັບ-ຝາກປະຫຍັດ, ການປ່ອຍສິນເຊື່ອ, ກອງທຶນໝູ່ບ້ານ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ແລະ ໃຫ້ຈຸນລະທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ, ເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນ, ການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ, ດ້ານແຮງງານ, ການໃຫ້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ການປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບ, ລວມທັງ ການຮັບຮູ້, ການປົກປ້ອງກຳມະສິດ (ສິດນຳໃຊ້, ສິດໄດ້ຮັບໜາກຜົນ, ສິດສືບທອດ, ສິດໂອນ) ແລະ ດ້ານອື່ນໆ ຕາມທີ່ກົດໝາຍກຳນົດໄວ້.

ລັດ ສິ່ງເສີມໃຫ້ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ທຸກຂະແໜງການ, ກິດຈະການ ແລະ ທຸກເຂດແຄວ້ນ ໃນທົ່ວປະເທດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ເຂດ ແລະ ກິດຈະການ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບຂອງຊາດ, ມີຜົນສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຍາວນານ, ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ລັດ ຍັງໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດ ສະເພາະຂະແໜງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງລັດ ຢ່າງເໝາະສົມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບວິໄສທັດ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຂອງຜູ້ລົງທຶນຕໍ່ໜ້າກິດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
4. ຮັບປະກັນການບໍລິການ ການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ໃຫ້ສະດວກ, ກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ;
5. ຮັບປະກັນການແຂ່ງຂັນທາງທຸລະກິດທີ່ເປັນທຳ;
6. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ເສີມຂະຫຍາຍວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ມີປະສິດທິຜົນ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກິດໝາຍ

ກິດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການລົງທຶນຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ປະສົບການ ດ້ານການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ, ການຕະຫຼາດ, ການຄ້າ, ແຫຼ່ງທຶນ, ປະຕິບັດຕາມສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ, ຊ່ວຍໜູນ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ;
2. ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕາມເຂດ;

3. ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ, ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ

ກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງ ແລະ ທັນສະໄໝ, ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈວິທະຍາສາດ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ (Research and Development), ນໍາໃຊ້ນະວັດຕະກຳ, ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ປະຢັດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ພະລັງງານ;
2. ກະສິກຳສະອາດ, ປອດສານພິດ, ການຜະລິດແນວພັນພິດ, ແນວພັນສັດ, ການປູກພືດອຸດສາຫະກຳ, ການພັດທະນາປ່າໄມ້, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ, ກິດຈະການສິ່ງເສີມການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ;
3. ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຫັດຖະກຳ ທີ່ເປັນມູນເຊື້ອ ແລະ ເອກະລັກຂອງຊາດ;
4. ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວ ທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຍືນຍົງ;
5. ການສຶກສາ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ພັດທະນາສີມິແຮງງານ, ສະຖາບັນ ຫຼື ສູນຝຶກວິຊາຊີບ, ຜະລິດອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການສຶກສາ ແລະ ກິລາ;
6. ສ້າງໂຮງໝໍທັນສະໄໝ, ໂຮງງານຜະລິດຢາ ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ການຜະລິດ ແລະ ປິ່ນປົວດ້ວຍຢາພື້ນເມືອງ;
7. ການລົງທຶນ, ການບໍລິການ ແລະ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາທາລະນະປະໂຫຍດ, ເພື່ອແກ້ໄຂການສັນຈອນແອອັດໃນຕົວເມືອງ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ການບໍລິການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ບໍລິການທາງຜ່ານ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງປະເທດ;
8. ທະນາຄານນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງທະນາຄານ;
ທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອປ່ອຍສິນເຊື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ; (ຄຳເຫັນ ຂອງ ທະນາຄານກາງ).
9. ສູນການຄ້າທີ່ທັນສະໄໝທີ່ສິ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ແລະ ຍີ່ຫໍ້ທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງໂລກ.
ສູນການຄ້າທີ່ທັນສະໄໝທີ່ສິ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຫຼື ຕະຫຼາດທີ່ຂາຍຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ເຊັ່ນ: ຕະຫຼາດອຸດສາຫະກຳ, ຕະຫຼາດກະສິກຳ ແລະ ຕະຫຼາດນັດຕ່າງໆ ທີ່ນຳຜະລິດຕະພັນພາຍໃນອອກສິ່ງເສີມ (ຄຳເຫັນ ຂອງ ທະນາຄານກາງ).

ກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ຕາມມາດຕານີ້ ຕ້ອງມີການລົງທຶນ ທີ່ມີມູນຄ່າສູງກວ່າ **ໜຶ່ງຕື້ສອງຮ້ອຍລ້ານ ກີບ** ຫຼື ມີການນໍາໃຊ້ວິຊາການລາວ ແຕ່ **ສາມສິບ** ຄົນ ຫຼື ມີການນໍາໃຊ້ແຮງງານລາວທີ່ມີສັນຍາແຮງງານ ຢ່າງຕໍ່າ **ໜຶ່ງປີ** ແຕ່ **ຫ້າສິບ** ຄົນ ຂຶ້ນໄປ.

ສໍາລັບ ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ-ຂະໜາດກາງ ທີ່ມີທຶນ ແລະ ແຮງງານ ຕໍ່າກວ່າ ຕາມທີ່ກຳນົດ ໄວ້ໃນວັກ 2 ຂອງ ມາດຕານີ້ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕາມທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕາມເຂດ

ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕາມເຂດ ກຳນົດເປັນ **ສາມ** ເຂດ ດັ່ງນີ້:

- ເຂດ 1: ເຂດທຸກຍາກ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍແກ່ການລົງທຶນ;
- ເຂດ 2: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເອື້ອອຳນວຍແກ່ການລົງທຶນ;
- ເຂດ 3: ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ລັດຖະບານ ກຳນົດເຂດທຸກຍາກ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍແກ່ການລົງທຶນ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລ ໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ແລະ ເຂດ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ແລະ ເຂດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ແລະ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ ອາກອນກຳໄລ ດັ່ງນີ້:

- ເຂດ 1: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນໄລຍະເວລາ **ສິບ ປີ**, ສຳລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ກະສິກຳ, ສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຂໍ້ 2, ຂໍ້ 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງ ມາດຕາ 9 ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ **ເພີ່ມອີກ ຫ້າ ປີ**;
- ເຂດ 2: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນໄລຍະເວລາ **ສີ່ ປີ**, ສຳລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ກະສິກຳ, ສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຂໍ້ 2, ຂໍ້ 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງ ມາດຕາ 9 ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ **ເພີ່ມອີກ ສາມ ປີ**;
- ເຂດ 3: ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະ.

ໄລຍະການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແມ່ນໃຫ້ນັບແຕ່ປີທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ທຳການຜະລິດ, ສະໜອງສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການ, ມີລາຍຮັບທຸລະກິດເກີດຂຶ້ນເປັນຕົ້ນໄປ; ສຳລັບກິດຈະການ ຜະລິດສິນຄ້າໃໝ່, ກິດຈະການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ນັ້ນ ການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແມ່ນໃຫ້ນັບແຕ່ວັນມີກຳໄລ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລດັ່ງກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພັນທະອາກອນກຳໄລຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສ່ວຍສາອາກອນ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການສະເພາະ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳເຂົ້າວັດຖຸປະກອນຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ສາມາດ ສະໜອງ ຫຼື ຜະລິດໄດ້ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອສ້າງເປັນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກ ຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈັດຊື້ ຫຼື ຜະລິດໄດ້ຢູ່ພາຍໃນ (ນອກຈາກ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ອາຍແກັສ, ນ້ຳມັນຫຼໍ່ລິນ, ພາຫະນະຮັບໃຊ້ບໍລິຫານ) ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນອັດຕາ **ສູນ ສ່ວນຮ້ອຍ (0%)**;
ສຳລັບການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ພາຫະນະກົນຈັກ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
2. ການນຳເຂົ້າ ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນປະກອບ ທີ່ຮັບໃຊ້ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ເກັບອັດຕາເປັນ **ສູນ ສ່ວນຮ້ອຍ (0%)** ແລະ ຈະໄດ້ງົດເກັບພາສີ ໃນເວລານຳເຂົ້າ ແລະ ຍົກເວັ້ນພາສີ ໃນເວລາສົ່ງອອກ;

3. ການນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນ ທີ່ຜະລິດເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ເພື່ອສົ່ງອອກ ໃຫ້ເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນອັດຕາ **ສູນ ສ່ວນຮ້ອຍ (0%)**, ການສົ່ງອອກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ບໍ່ແມ່ນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບໃຫ້ເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
4. ອາກອນກຳໄລ ສຳລັບກິດຈະການສຳປະທານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຕາມສັນຍາ.
ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ບັນຊີລາຍການຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ, ອັດຕາອາກອນກຳໄລຕໍ່າສຸດສຳລັບກິດຈະການສຳປະທານທີ່ດິນ, ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ພະລັງງານ, ປູກໄມ້ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານອື່ນ.

ມາດຕາ 13 ນະໂຍບາຍເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ດ້ວຍການກູ້ຢືມເງິນນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍຂະຫຍາຍການລົງທຶນ ແລະ ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນອື່ນ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ນຳເອົາກຳໄລສຸດທິໄປລົງທຶນຕໍ່ ເພື່ອເພີ່ມກິດຈະການ ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃນປີການບັນຊີຖັດໄປ ຕາມອັດຕາສ່ວນກຳໄລທີ່ນຳເອົາໄປລົງທຶນຕໍ່ເພື່ອເພີ່ມກິດຈະການ ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການລົງທຶນຂອງຕົນ;

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີການຂາດທຶນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ສາມາດຍົກຍອດເງິນຂາດທຶນໃນປີ ໄປຫັກອອກຈາກກຳໄລຂອງປີຖັດໄປ ພາຍໃນກຳນົດ **ສາມ** ປີ ໂດຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ. ເມື່ອໝົດກຳນົດແລ້ວ ຍອດເງິນຂາດທຶນທີ່ຍັງເຫຼືອຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກຈາກກຳໄລຕໍ່ໄປອີກ;

ສຳລັບ ການຂະຫຍາຍການລົງທຶນ ແລະ/ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການ ດ້ວຍການລົງທຶນເພີ່ມ ກໍຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ດັ່ງນີ້:

- ເຂດ 1: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນໄລຍະ **ສິບ ປີ**; ສຳລັບ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການກະສິກຳ, ສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຂໍ້ 2, ຂໍ້ 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງມາດຕາ 9 ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ ເພີ່ມອີກ **ຫ້າ ປີ**;
- ເຂດ 2: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນໄລຍະ **ຫ້າ ປີ**; ສຳລັບ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການກະສິກຳ, ສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຂໍ້ 2, ຂໍ້ 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງມາດຕາ 9 ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ ເພີ່ມອີກ **ສາມ ປີ**.
- ເຂດ 3: ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກົດຈະການສໍາປະທານໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ມີສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ດ້ວຍການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ເພື່ອປຸກສ້າງສິ່ງຕ່າງໆ ເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສ ຫຼື ສະຖານທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດ ດ້ວຍການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
 2. ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດໂອນສິດໃຊ້ທີ່ດິນຂອງລັດ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບສິດສໍາປະທານ ໃນຂອບເຂດອາຍຸສໍາປະທານທີ່ຍັງເຫຼືອ, ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງທຶນຢ່າງໜ້ອຍ **ສີ່ສິບຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ (45%)** ຂອງແຜນແມ່ບົດພັດທະນາໂຄງການ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນດໍາເນີນທຸລະກິດສະບັບຮັບຮອງແລ້ວ ໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຕາມສັນຍາສໍາປະທານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກໍານົດລະບຽບການກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມສິດໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 2

ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນການລົງທຶນ

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນການລົງທຶນ

ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນການລົງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;
2. ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນອື່ນ.

ມາດຕາ 18 ນະໂຍບາຍດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເອກະພາບ, ວ່ອງໄວ, ທັນການ ແລະ ສາມາດຕັດສິນໃຈລົງທຶນໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງສ້າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການລົງທຶນ ຢູ່ໃນຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມບັນດາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ເພື່ອສ້າງເຄືອຂ່າຍ, ສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເປັນຕົ້ນ ການໂຄສະນາຜ່ານລະບົບເວັບໄຊສ໌, ປຶ້ມຄູ່ມື, ວາລະສານ, ແຜ່ນພັບໂຄສະນາ ແລະ ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ, ສະຖານທູດ, ກົງສູນລາວ ຫຼື ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານການຄ້າລາວ ປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມາລົງທຶນ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນອື່ນ

ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນອື່ນ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຍ້ອງຍໍຈາກລັດຖະບານ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ເໝາະສົມ ສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ທັນເວລາ, ປະກອບສ່ວນພັດທະນາຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ, ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ, ພັດທະນາສິມິແຮງງານລາວ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການຂໍ້ບັດອະນຸຍາດພັກເຊົາ ແລະ ວິຊາທຸລະກິດ ເຂົ້າ-ອອກ ຫຼາຍເທື່ອ ສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕາມໄລຍະເວລາຂອງການລົງທຶນ.
3. ກໍລະນີ ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດເພີ່ມເຕີມ ໃນບາງຂະແໜງການ, ບາງເຂດ ນັ້ນ ລັດຖະບານ ນໍາສະເໜີຕໍ່ ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງ.
ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກໍານົດລະບຽບການກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນອື່ນສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ແລະ ຊ່ວຍໝູນການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍສະບັບ ນີ້ ສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອສະເໜີຂໍໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກໃຫ້ນະໂຍບາຍອື່ນ

ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມ ແລະ ຍັ້ງຢືນຕໍ່ຜົນງານ ການປະກອບສ່ວນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຕາມມາດຕາ 19 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ຫ້ອງ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາຍ້ອງຍໍ ຫຼື ໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 3

ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ລັດ ປົກປ້ອງສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທໍາ ແລະ ສິດສະເໜີພາບ ຂອງທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສັນທິສັນຍາ, ສັນຍາ ສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 23 ຮູບການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ລັດ ຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ໂດຍບໍ່ເກັບ, ເກນ, ຍຶດ ແລະ ໂອນ ມາເປັນຂອງລັດ ດ້ວຍວິທີການທາງດ້ານບໍລິຫານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານ ມີຄວາມຈໍາເປັນນໍາໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຜູ້ລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບຄ່າ ທົດແທນຄືນຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງ ຕາມລາຄາຕະຫຼາດ ໃນເວລາມອບໂອນ ແລະ ດ້ວຍວິທີການຊໍາລະທີ່ຕົກລົງ ກັນ.

ມາດຕາ 24 ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດ ຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສັນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ III ການເຄື່ອນໄຫວການລົງທຶນ

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ການເຄື່ອນໄຫວການລົງທຶນ

ການເຄື່ອນໄຫວການລົງທຶນ ແມ່ນການດຳເນີນກິດຈະການການລົງທຶນດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ລວມທັງການນຳເຂົ້າທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນ

ກິດຈະການ ການລົງທຶນ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ກິດຈະການ ການລົງທຶນທົ່ວໄປ;
2. ກິດຈະການ ການລົງທຶນສຳປະທານ.

ໝວດທີ 1

ກິດຈະການ ການລົງທຶນທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນທົ່ວໄປ

ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນທົ່ວໄປ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກິດຈະການ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ;
2. ກິດຈະການ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແມ່ນປະເພດທຸລະກິດ ທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສົມດູນ ການພັດທະນາບັນດາຂະແໜງການເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາກວດສອບຜ່ານຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນອອກອະນຸຍາດລົງທຶນ.

ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ປະກອບມີ ສອງ ປະເພດກິດຈະການ ຄື:

1. ກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ;
2. ກິດຈະການຄວບຄຸມສະເພາະ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ

ກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ ແມ່ນບັນດາກິດຈະການລົງທຶນທົ່ວໄປ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີທຸລະກິດຄວບຄຸມ ແລະ ບໍ່ແມ່ນກິດຈະການສຳປະທານ ແຕ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ໂດຍຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ກ່ອນອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ກິດຈະການຄວບຄຸມສະເພາະ

ກິດຈະການຄວບຄຸມສະເພາະ ແມ່ນບັນດາກິດຈະການລົງທຶນຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ນອນໃນບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ, ເປັນປະເພດກິດຈະການ ທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ ຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕ້ອງມີການຄວບຄຸມພິເສດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສົມດຸນການພັດທະນາບັນດາຂະແໜງການເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ໂດຍຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄະນະສັງເກດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ກ່ອນອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະການຄວບຄຸມສະເພາະ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ກິດຈະການ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ກິດຈະການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແມ່ນບັນດາກິດຈະການເປີດກວ້າງການລົງທຶນທົ່ວໄປ ທີ່ສາມາດໄປຂໍຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ເລີຍ.

ໜວດທີ 2

ກິດຈະການ ການລົງທຶນສຳປະທານ

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ກິດຈະການ ການລົງທຶນສຳປະທານ

ກິດຈະການ ການລົງທຶນສຳປະທານ ແມ່ນກິດຈະການລົງທຶນ ທີ່ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສິດໃນກຳມະສິດ ແລະ ສິດອື່ນຂອງລັດ ຕາມລະບຽບການ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ສິດສຳປະທານທີ່ດິນ, ແຮ່ທາດ, ພະລັງງານໄຟຟ້າ, ສາຍການບິນ, ແລະ ໂທລະຄົມມະນາຄົມ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີກິດຈະການສຳປະທານ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ແມ່ນອີງຕາມປະເພດ, ຂະໜາດ, ມູນຄ່າການລົງທຶນ, ເງື່ອນໄຂ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງກິດຈະການ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແຕ່ສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ **ຫ້າສິບ ປີ**.

ອາຍຸການລົງທຶນສຳປະທານ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງ ຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບານ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ໜວດທີ 3

ຮູບການ ການລົງທຶນ

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ຮູບການ ການລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດລົງທຶນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
2. ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ;
3. ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ;
4. ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ;
5. ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ (PPP).

ລັດຖະບານ ສາມາດເຂົ້າຖືຮຸ້ນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 35 ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຝ່າຍດຽວ ຊຶ່ງອາດຈະມີຜູ້ລົງທຶນຜູ້ດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຜູ້ລົງທຶນ ໃນກິດຈະການ ຫຼື ໂຄງການໃດໜຶ່ງຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 36 ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ແມ່ນການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງດຳເນີນທຸລະກິດ, ມີກຳມະສິດຮ່ວມກັນ ແລະ ສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນ ແມ່ນກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຮ່ວມທຶນ ແລະ ກົດລະບຽບ ຂອງນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ດັ່ງກ່າວ.

ສໍາລັບ ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນໃນຮູບການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະກອບທຶນຢ່າງໜ້ອຍ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ **ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%)** ຂອງທຶນທັງໝົດ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ

ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ແມ່ນການດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ຮ່ວມລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ກັບນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ລວມທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໂດຍມີສັນຍາຮ່ວມທຸລະກິດນຳກັນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະເວລາອັນແນ່ນອນໃດໜຶ່ງ ແລະ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ ຫຼື ສາຂາຂຶ້ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງກຳນົດສິດ, ພັນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ແຕ່ລະຝ່າຍ ຕໍ່ກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ທີ່ໄດ້ລົງນາມໃນສັນຍາທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອຮັບຮອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຕາມລະບຽບການ ພາຍຫຼັງມີການຢັ້ງຢືນຈາກສຳນັກງານທະບຽນສານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ

ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງ ລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແມ່ນການລົງທຶນຮູບແບບວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນ ລະຫວ່າງ ລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ, ມີກຳມະສິດຮ່ວມກັນ ແລະ ສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແບບຮຸ້ນສ່ວນ ລະຫວ່າງ ລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແມ່ນກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຮ່ວມທຶນ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງ ນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ (PPP)

ການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແມ່ນກົດຈະການຮ່ວມລົງທຶນ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ພາຍໃຕ້ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງໃໝ່, ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຫຼື ສະໜອງການບໍລິການສາທາລະນະ.

ລັດຖະບານ ອອກລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນການລົງ ທຶນໃນຮູບການ ການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່) ການມອບສິດ ຫຼື ໂອນກົດຈະການ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ

ຜູ້ລົງທຶນໃນກົດຈະການສຳປະທານ ສາມາດ ມອບສິດ ຫຼື ໂອນກົດຈະການ ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງ ໝົດ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນອື່ນໄດ້ ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ;
2. ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະດ້ານການເງິນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຄົບຖ້ວນຕາມສັນຍາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນໄລຍະການໄກ່ເກ່ຍ, ຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີ;
4. ບໍ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ຖືກສານຕັດສິນເປັນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ລົ້ມລະລາຍ.

ສຳລັບກົດຈະການ ສຳປະທານໃນ ຂະແໜງບໍ່ແຮ່, ພະລັງງານ, ທີ່ດິນ, ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກໍລະນີໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໂອນ ຕ້ອງນຳເອົາສັນຍາການມອບສິດ ຫຼື ໂອນຮຸ້ນ ໄປຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກ ຕ້ອງ ຈາກອົງການທະບຽນສານ ແລະ ເສຍອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດ 4

ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນການລົງທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີລົງທຶນ ໃນກົດຈະການທົ່ວໄປ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຂະແໜງ ການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິ ສາຫະກິດ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການລົງທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີທຸລະກິດຄວບຄຸມ ທີ່ນອນໃນກົດຈະການຕາມ ຂະແໜງການທີ່ສົ່ງເສີມ ພາຍຫຼັງໄດ້ຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ, ຜູ້ລົງທຶນສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຫ້ອງການ ບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອຂໍໃບສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີລົງທຶນໃນກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ຄະນະສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 43 ການພິຈາລະນາຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃນກິດຈະການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ຂັ້ນຕອນ ແລະ ກຳນົດເວລາ ການພິຈາລະນາຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃນກິດຈະການ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ໃຫ້ອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢ່າງຊ້າສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ **ສິບ ວັນລັດຖະການ** ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງແຈ້ງຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 44 ອາຍຸການລົງທຶນ

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ບໍ່ຈຳກັດອາຍຸການລົງທຶນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກິດຈະການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດອາຍຸການລົງທຶນໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດ 5

ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນການລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສໍາປະທານ

ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ສະເໜີລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງເປັນນິຕິບຸກຄົນ;
2. ມີປະສົບການ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດທາງດ້ານທຸລະກິດ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນ ຫຼື ແຫຼ່ງທຶນ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກສະຖາບັນການເງິນ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
4. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບການຂໍລົງທຶນ

ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບການຂໍລົງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ;
2. ປະຫວັດ ແລະ ປະສົບປະການ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ບໍລິສັດ, ບັດປະຈຳຕົວ, ໃບແຈ້ງໂທດ, ສໍາເນົາໜັງສືເດີນທາງ, ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ກໍລະນີເປັນນິຕິບຸກຄົນ;
3. ສັນຍາຮ່ວມທຸລະກິດ (ໃນກໍລະນີ ມີ ສອງຂາຮຸ້ນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນສອງວິສາຫະກິດຂຶ້ນໄປ);
4. ໃບມອບສິດໃຫ້ຜູ້ຕາງໜ້າ ບັນດາຂາຮຸ້ນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດ, ໃນກໍລະນີບຸກຄົນດັ່ງກ່າວບໍ່ຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງສູງສຸດຂອງບໍລິສັດ;
5. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງກຳນົດເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ: ຈຸດປະສົງການລົງທຶນ, ຄາດຄະເນມູນຄ່າການລົງທຶນ, ທີ່ຕັ້ງໂຄງການ, ກຳນົດເວລາດຳເນີນງານ, ປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການ, ຄວາມຕ້ອງການດ້ານແຮງງານ, ຄວາມຕ້ອງການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນລັດ, ຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ, ຄາດຄະເນການແບ່ງຜົນປະໂຫຍດ,

ແຜນການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານ, ສັນຍາຊ່ວຍໝູນທຶນຈາກບໍລິສັດແມ່ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ, ວິທີລະດົມທຶນ, ຂໍ້ສະເໜີດ້ານນະໂຍບາຍການລົງທຶນ;

6. ບົດປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ;
7. ໃບຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ ຫຼື ເອກະສານສະໜັບສະໜູນ ຈາກສະຖາບັນການເງິນ ຫຼື ທະນາຄານ, ບົດລາຍງານຖານະການເງິນ ທີ່ຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ສອງ ປີ ຫຼ້າສຸດ;
8. ກົດລະບຽບບໍລິສັດຕາມແບບພິມ.

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ) ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນໃນກົດຈະການສໍາປະທານ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນ ໃນກົດຈະການສໍາປະທານ, ການລົງທຶນພັດທະເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງເພື່ອການສົ່ງອອກ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານຄົບຊຸດ ຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວນໍາສະເໜີຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາ.

ລາຍລະອຽດຂອງການປະກອບເອກະສານຄົບຊຸດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ການປ່ຽນແປງການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ຈະຖືກປ່ຽນແປງດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ການປ່ຽນແປງວັດຖຸປະສົງໃນການດໍາເນີນ ທຸລະກິດ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານກົດໝາຍ, ທຶນຈົດທະບຽນ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍອີງການທີ່ອອກອະນຸຍາດເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ.

ໝວດທີ 6 ການນໍາເຂົ້າທຶນ

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ການນໍາເຂົ້າທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປ ຕ້ອງນໍາທຶນເຂົ້າມາ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງທຶນຈົດທະບຽນທັງໝົດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດການລົງທຶນ, ສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການນໍາເຂົ້າທຶນ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເປັນ ເງິນ ແລະ/ຫຼື ວັດຖຸ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການນໍາເຂົ້າທຶນ ທີ່ເປັນເງິນ ແລະ/ຫຼື ເປັນວັດຖຸ ຕ້ອງນໍາເອກະສານມາຢັ້ງຢືນນໍາ ທະນາຄານກາງ ແຫ່ງສປປ ລາວ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ການນໍາເຂົ້າທຶນໃນກົດຈະການສໍາປະທານ

ການນໍາເຂົ້າທຶນມາພັດທະນາໂຄງການໃນກົດຈະການສໍາປະທານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ສັນຍາທີ່ເຊັນກັບລັດຖະບານ.

ການນໍາເຂົ້າທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ວັກ 2 ແລະ 3 ຂອງ ມາດຕາ 49 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ທຶນຈົດທະບຽນກິດຈະການສໍາປະທານ

ທຶນຈົດທະບຽນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ກໍານົດຕາມອັດຕາ ດັ່ງນີ້:

- **ສາມສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ** ຂອງທຶນທັງໝົດ ສໍາລັບໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າການລົງທຶນບໍ່ເກີນ **ສິບລ້ານ** ໂດລາສະຫະລັດ;
- **ສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ** ຂອງທຶນທັງໝົດ ສໍາລັບໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າການລົງທຶນຫຼາຍກວ່າ **ສິບລ້ານ** ຫາ **ໜຶ່ງຕື້** ໂດລາສະຫະລັດ;
- **ຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ** ຂອງທຶນທັງໝົດ ສໍາລັບໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າການລົງທຶນ ຫຼາຍກວ່າ **ໜຶ່ງຕື້** ໂດລາສະຫະລັດຂຶ້ນໄປ.

ທຶນຈົດທະບຽນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ຕ້ອງສະແດງອອກເປັນຊັບສິນ ແລະ ໃນຕະຫຼອດໄລຍະການດໍາເນີນທຸລະກິດນັ້ນ ມູນຄ່າຊັບສິນ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດທຶນຈົດທະບຽນ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກໍານົດ ຂະໜາດ ຂອງກິດຈະການສໍາປະທານ.

ໝວດທີ 7

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່) ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ແມ່ນຫ້ອງການປະສານງານຕາງໜ້າໃຫ້ບໍລິສັດແມ່ ໃນການສຶກສາຊ່ອງທາງການລົງທຶນ ແລະ ພົວພັນກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໄດ້.

ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ພາຍໃນ ກໍານົດເວລາ **ສິບຫ້າ** ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີຂອງບໍລິສັດເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແມ່ນເອກະສານຮັບຮູ້ສິດທິຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນດ້ານການລົງທຶນໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດແມ່ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການຕັດສິນໃຈລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ຫາກບໍ່ມີສິດເຄື່ອນໄຫວດໍາເນີນທຸລະກິດ.

ສໍາລັບຫຼັກການໃນການສ້າງຕັ້ງ, ການກໍານົດອາຍຸ ແລະ ທຶນສ້າງຕັ້ງ ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ກໍານົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ IV

ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ມາດຕາ 54 (ປັບປຸງ) ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນເຂດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ, ມີກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານສະເພາະ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ໃນການດຶງດູດການລົງທຶນ ທີ່ໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງ, ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ ແລະ ທົດແທນການນໍາເຂົ້າ, ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໃນການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ, ການຜະລິດທີ່ສະອາດ, ປະຢັດຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ພະລັງງານ ເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຂພສ” ຂຽນເປັນພາສາອັງກິດ: Special Economic Zone “SEZ”.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ລັດຖະບານ ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມການຄົ້ນຄວ້າສະເໜີ ຂອງຄະນະກຳມະການ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາຍຫຼັງ ລັດຖະບານ ຕົກລົງສ້າງເປັນເຂດເສດຖະກິດພິເສດແລ້ວ ຈຶ່ງກຳນົດຮູບການລົງທຶນ ແລະ ຄັດເລືອກຜູ້ພັດທະນາ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຕາມເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດແຈ້ງວັດຖຸປະສົງຂອງເສດຖະກິດພິເສດ;
2. ມີທີ່ຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມກັບວັດຖຸປະສົງ, ກຳນົດເນື້ອທີ່ ແລະ ເຂດແດນຢ່າງຈະແຈ້ງ;
3. ກຳນົດອາຍຸສຳປະທານເຂດທີ່ຊັດເຈນ;
4. ກຳນົດແຈ້ງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ປະຊາຊົນ;
5. ກຳນົດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທີ່ຈະແຈ້ງ;
6. ຜ່ານການປະເມີນຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ.
7. ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ນອນຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາ ຂອງລັດຖະບານ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
8. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນເຂດເສດຖະກິດຕັ້ງຢູ່.
9. ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸລັກວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເຄື່ອນໄຫວຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ຕາມກົດໝາຍ;
2. ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸລັກວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ;
3. ຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ ຕາມກົນໄກ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ

ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 58 (ປັບປຸງ) ອາຍຸສຳປະທານທີ່ດິນເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດພິເສດ

ອາຍຸສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນອີງຕາມປະເພດ, ຂະໜາດ, ມູນຄ່າການລົງທຶນ, ເງື່ອນໄຂ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງກິດຈະການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແຕ່ສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ **ຫ້າສິບ** ປີ.

ອາຍຸສຳປະທານທີ່ດິນເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດພິເສດ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ບົນພື້ນຖານເງື່ອນໄຂຜູ້ລົງທຶນໄດ້ປະຕິບັດສັນຍາສຳປະທານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ນຳເອົາຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດສະເພາະດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສາມາດປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ຫຼື ສັນຍາສຳປະທານ ທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
4. ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ.

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ V

ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 61 (ໃໝ່) ການສະເໜີອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຈະອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີເປົ້າໝາຍໂຄງການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
2. ມີໃບຢັ້ງຢືນການກວດສອບບັນຊີການເງິນຄົນຫຼັງ ສອງປີ ຫຼ້າສຸດ ຈາກຂະແໜງການເງິນ ຫຼື ບໍລິສັດກວດສອບເອກະລາດ (ສໍາລັບນິຕິບຸກຄົນ);
3. ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະດ້ານການເງິນຄົບຖ້ວນ ຕໍ່ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
4. ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ຂອງ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 63 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ນໍາເງິນ ແລະ ຊັບສິນອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ກັບຄືນປະເທດ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງປະເທດ ທີ່ຕົນລົງທຶນຢູ່;
2. ນໍາເອົາຜົນກໍາໄລ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆຈາກການດໍາເນີນທຸລະກິດ ກັບຄືນປະເທດ;
3. ໄດ້ຮັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ນະໂຍບາຍຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ;
4. ຈ້າງແຮງງານລາວ ເພື່ອເຮັດວຽກຢູ່ວິສາຫະກິດຂອງຕົນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຂອງປະເທດທີ່ຕົນໄປລົງທຶນ.

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງປະເທດທີ່ຕົນໄປລົງທຶນ;
2. ລາຍງານດ້ານການເງິນ ແລະ ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ ກະຊວງ ການເງິນ ແລະ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ພາຍຫລັງສິ້ນສຸດການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ສາມາດນໍາທຶນ ແລະ ຊັບສິນກັບຄືນປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VI

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ລົງທຶນໃນທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທຸກເຂດລົງທຶນທີ່ບໍ່ຫວງຫ້າມຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ລົງທຶນຕາມປະເພດ, ຮູບການ ແລະ ຮູບແບບວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

3. ຂໍສໍາປະທານໂຄງການຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເພື່ອພັດທະນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ;
4. ຂໍສໍາປະທານສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດຈາກລັດຖະບານ;
5. ຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຫຼື ສາຂາຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
6. ຂໍປ່ຽນວັດຖຸປະສົງ ຫຼື ກົດຈະການລົງທຶນ ໃນກໍລະນີທີ່ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຫາກບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງດ້ານນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຕ່າງໆຈາກລັດ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາທີ່ໄດ້ມາຈາກການລົງທຶນຂອງຕົນ;
8. ໄດ້ຮັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກຈາກລັດໃນດ້ານຕ່າງໆ ໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ;
9. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊົ່າ ຫຼື ການສໍາປະທານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງ ສປປ ລາວ;
10. ສໍາລັບຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ມີສິດໃຊ້ທີ່ດິນຕາມອາຍຸເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ, ໃຫ້ສືບທອດສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ຕາມອາຍຸຂອງສັນຍາ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ;
11. ເປັນເຈົ້າກໍາມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ ລວມທັງ ຕົກ, ອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງໃນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບສໍາປະທານ, ມີສິດໂອນກໍາມະສິດໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
12. ເປີດບັນຊີເປັນເງິນກີບ ຫຼື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ທະນາຄານທີ່ຕັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
13. ຍືນຄໍາຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າ ຕົນຖືກອັບປະໂຫຍດໃນການລົງທຶນ;
14. ໄດ້ຮັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 65 (ປັບປຸງ) ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ

ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ວາງແຜນການໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ;
2. ຈັດຫາ ແລະ ນໍາໃຊ້ວັດຖຸ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ກົນຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ;
3. ເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມສະດວກໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຕົນ;
5. ດໍາເນີນກອງປະຊຸມ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງຕົນ;
6. ມອບ ຫຼື ໂອນຮຸ້ນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນອື່ນ;
7. ຫຼຸດ ຫຼື ເພີ່ມທຶນ ຂອງກິດຈະການການລົງທຶນ;
8. ສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການຄວບ, ໂຈະ, ຍຸບເລີກ ຫຼື ປ່ຽນຮຸບແບບວິສາຫະກິດຂອງຕົນ;
9. ນໍາໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 66 (ປັບປຸງ) ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ

ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຊັນສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານກັບນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ເພື່ອເຂົ້າມາເຮັດວຽກໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີ ກິດຈະການລົງທຶນຫາກມີຄວາມຈໍາເປັນນໍາເຂົ້າຜູ້ອອກແຮງງານດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ

ມັນສະໜອງເກີນອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ຜູ້ລົງທຶນມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອຄື້ນຄ້ວາ ແລະ ນຳສະເໜີ ຄະນະກາມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມ;

2. ສັບຊ້ອນ, ຈັດວາງຜູ້ອອກແຮງງານເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງງານຕ່າງໆ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວິສາຫະກິດຕົນ;
3. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ຢ່າງສະເໝີພາບ;
4. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 67 ສິດໃນການຢູ່ອາໄສສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ ມີສິດອາໄສຢູ່ດິນແດນ ສປປ ລາວ ຕາມໄລຍະເວລາ ຂອງການລົງທຶນ. ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ມີສິດອາໄສຢູ່ດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານ.

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ, ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ການຂໍວີຊາເຂົ້າ-ອອກຫຼາຍເທື່ອ ຊຶ່ງແຕ່ລະຄັ້ງບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າ ປີ.

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນການສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບອອກໄປຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ມີສິດສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ກຳໄລຈາກການລົງທຶນ, ເງິນ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ ທີ່ເປັນກຳມະສິດສ່ວນຕົວ ຫຼື ຂອງວິສາຫະກິດ ອອກໄປຕ່າງປະເທດ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມ ໃຫ້ລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການໂອນຊັບສິນທີ່ເປັນທຶນ/ເງິນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ທຶນທີ່ຜ່ານການຢັ້ງຢືນ (ຂຶ້ນກັບລະບຽບບັນຊີທຶນ) ຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
2. ກຳໄລ, ຜົນໄດ້ຮັບຈາກທຶນ, ເງິນປັນຜົນ, ລາຍຮັບຈາກການໃຫ້ເຊົ່າລິຂະສິດ, ຊັບສິນທາງປັນຍາ, ລາຍຮັບຈາກການບໍລິການດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ດອກເບ້ຍ ແລະ ລາຍໄດ້ອື່ນໆ ຈາກການລົງທຶນ;
1. ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍທຸລະກິດ, ຂາຍກິດຈະການ, ຍຸບເລີກກິດຈະການທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງ;
2. ເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຊຳລະພາຍໃຕ້ສັນຍາໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງລວມທັງສັນຍາເງິນກູ້, ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກຜົນການຕັດສິນຈາກທຸກການໄກ່ແກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຫຼື ການຕັດສິນຈາກສານ ທີ່ອາດຈະພົວພັນ ຫຼື ບໍ່ພົວພັນກັບກິດຈະການ ການລົງທຶນ;
3. ເງິນຊົດເຊີຍ ຫຼື ເງິນຊຳລະອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນການຮິບຊັບ ຫຼື ການຫັນເປັນຊັບສິນຂອງລັດ;
4. ລາຍໄດ້ ແລະ ເງິນຕອບແທນຂອງພະນັກງານຕ່າງປະເທດ ທີ່ຖືກຈ້າງເຮັດວຽກຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ທຸກການໂອນທຶນ/ເງິນ ໄປຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ຄຳເຫັນຂອງ ທະນາຄານກາງ ໃຫ້ໃສ່ວ່າ: ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ແລະ ຕ້ອງຜ່ານການປະຕິບັດທຸກພັນທະອາກອນທີ່ມີຕໍ່ຈຳນວນທຶນ/ເງິນທີ່ຈະໂອນ.

ໝວດທີ 2

ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ພັນທະຕໍ່ລັດ

ຜູ້ລົງທຶນມີພັນທະຕໍ່ລັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຫັນເວລາ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ຂອງ ສປປ ລາວ, ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ກໍສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີສາກົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການການເງິນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານ ເປັນຢ່າງດີ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທຸລະກິດ;
4. ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ແຮງງານລາວ ໂດຍສະເພາະແຮງງານຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າ; ເອົາໃຈໃສ່ໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຢີໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານລາວ;
5. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກງານ ຕິດຕາມ, ກວດກາໂຄງການລົງທຶນ;
6. ສະຫຼຸບລາຍງານ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ປະຈຳ ສາມເດືອນ, ຫົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ພັນທະດ້ານສັງຄົມ

ຜູ້ລົງທຶນ ມີພັນທະດ້ານສັງຄົມ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບອບປະກັນສັງຄົມ ແລະ ປະກັນໄພຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງກຳມະບານ;
3. ເຄົາລົບນັບຖືຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງທ້ອງຖິ່ນ;
4. ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການນຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
5. ປະກອບສ່ວນຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມທຸລະກິດພາຍໃນ, ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນໃນເຂດໂຄງການຂອງຕົນ;
6. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານ ໃນວຽກງານພັດທະນາສັງຄົມ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ) ພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ຜູ້ລົງທຶນ ມີພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ເຕີບໂຕແບບສີຂຽວ, ຖືສໍາຄັນ ການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ໃນກໍລະນີ ເກີດບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຜູ້ລົງທຶນ ມີພັນທະປະຕິບັດມາດຕະການທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອແກ້ໄຂສະພາບດັ່ງກ່າວຢ່າງທັນການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມສັນຍາສາກົນ ຫຼື ສັນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
4. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ VII

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ໝວດທີ 1

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

ມາດຕາ 72 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແມ່ນ ຄະນະກຳມະການ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍ ລັດຖະບານ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ມີ ສອງ ຂັ້ນ ຄື: ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ. ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຄລທ”.

ມາດຕາ 73 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ;
2. ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
3. ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຮອງປະທານ;
4. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຄະນະ;
5. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ການເງິນ ເປັນຄະນະ;
6. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຄະນະ;
7. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຄະນະ;
8. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຄະນະ;
9. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຄະນະ;
10. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຄະນະ;
11. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຄະນະ;

12. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຄະນະ;
13. ຜູ້ຕາງໜ້າ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ.

ຄະນະສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ເປີດກອງປະຊຸມ ຢ່າງໜ້ອຍເດືອນລະ ສອງ ຄັ້ງ.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນປະທານ;
2. ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຮອງປະທານ;
3. ຫົວໜ້າພະແນກ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຄະນະ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
4. ຫົວໜ້າພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຄະນະ;
5. ຫົວໜ້າພະແນກ ການເງິນ ເປັນຄະນະ;
6. ຫົວໜ້າພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຄະນະ;
7. ຫົວໜ້າພະແນກ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຄະນະ;
8. ຫົວໜ້າພະແນກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຄະນະ;
9. ຫົວໜ້າພະແນກ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຄະນະ;
10. ຫົວໜ້າພະແນກ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຄະນະ;
11. ຫົວໜ້າພະແນກ ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຄະນະ;
12. ຫົວໜ້າກອງບັນຊາການ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຄະນະ; ຫົວໜ້າພະແນກ
13. ຫົວໜ້າພະແນກການ, ອົງການລັດ ທຽບເທົ່າພະແນກອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ.

ຄະນະສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປີດກອງປະຊຸມ ຢ່າງໜ້ອຍ ເດືອນລະ ສອງ ຄັ້ງ.

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ລະອຽດຂອງ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະ ເພາະ.

ໝວດທີ 2

ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແມ່ນຫ້ອງການປະຈຳການ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ການບໍລິການ ການລົງທຶນ ຜ່ານປະຕູດຽວ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 79 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີ ສອງ ຂັ້ນ ຄື: ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 76 (ໃໝ່) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຕັ້ງຢູ່ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍມີຄະນະວິຊາການຮັບຜິດຊອບ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກ: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ,

ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ກະຊວງ, ອົງການລັດ ທຽບເທົ່າກະຊວງອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ.

ແຕ່ລະກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີໜ້າທີ່ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການປະຕູດຽວ ປະຈຳອົງການຂອງຕົນ ໂດຍພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ຂອງ ລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງລັດຖະມົນຕີ ຂອງກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ເປັນຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງໜ່ວຍງານປະສານງານຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 77 (ໃໝ່) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕັ້ງຢູ່ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍມີ ຄະນະວິຊາການຮັບຜິດຊອບ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກ: ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ພະແນກການເງິນ, ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຄະນະ.

ແຕ່ລະພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີໜ້າທີ່ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການປະຕູດຽວປະຈຳພະແນກຂອງຕົນ ໂດຍພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ຫົວໜ້າພະແນກກ່ຽວຂ້ອງທີ່ເປັນຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ.

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຫລປ”.

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫຼັກການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເປັນສູນລວມການບໍລິການ ການລົງທຶນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ, ສຳປະທານ ແລະ ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ມີຄວາມກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຫັນການ;
2. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບົນພື້ນຖານການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ລວມສູນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ສັງລວມຕິລາຄາປະເມີນຜົນ ສະພາບການລົງທຶນ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ພື້ນຖານ ຂອງ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ອະທິບາຍຊື່ແຈງ ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານລົງທຶນໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ;
2. ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ;

3. ສິ່ງເອກະສານຄໍາຮ້ອງ ຂໍຄໍາເຫັນນໍາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ຄົ້ນຄວ້າການສະເໜີຂໍລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອນໍາສະເໜີ ຕໍ່ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;
5. ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການປະຈຳອາທິດ ເພື່ອພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ;
6. ປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບທະບຽນອາກອນ, ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນກິດຈະການ ແລະ ໃບອະນຸຍາດອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການຕົກລົງອະນຸຍາດຈາກ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;
7. ອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານເອກະສານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ ໂດຍການປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ອະທິບາຍ ແລະ ແນະນໍາການປະກອບເອກະສານ ຕາມແບບພິມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນ;
9. ຮັບຄໍາຮ້ອງ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າການຂໍດັດແກ້, ປ່ຽນແປງສັນຍາ, ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ກົດລະບຽບ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ກ່ຽວກັບກິດຈະການລົງທຶນ;
10. ຮັບ ແລະ ບໍລິການຄໍາຮ້ອງຂໍວິຊາ, ບັດແຮງງານ ແລະ ບັດອະນຸຍາດພັກເຊົາ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍ ຄອບຄົວ, ນັກວິຊາການ ແລະ ແຮງງານຕ່າງປະເທດ;
11. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼື ຄໍາຮ້ອງທຸກ ທີ່ພົວພັນກັບການລົງທຶນ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ເກີດມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ຈະນໍາໄປສູ່ການຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຍຸຕິທໍາ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
12. ໃຫ້ບໍລິການດ້ານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານລົງທຶນ ແກ່ນັກລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
13. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການລົງທຶນ ແລ້ວລາຍງານ ຕໍ່ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
14. ເກັບຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ;
15. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ລະອຽດຂອງ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາ ພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະການຄວບຄຸມສະເພາະ

ກຳນົດເວລາພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະການຄວບຄຸມສະເພາະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ:
 - ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສິບສາມ** ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຄົບຖ້ວນເປັນຕົ້ນໄປ.
 - ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງສົ່ງສໍານວນເອກະສານຄໍາຮ້ອງ ຂໍຄໍາເຫັນນໍາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສອງ** ວັນລັດຖະການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ

ມີຄຳເຫັນຕອບຄືນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາບໍ່ເກີນ ແປດ ວັນລັດຖະການ; ຖ້າບໍ່ມີຄຳຕອບພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າເປັນການເຫັນດີ.

- ພາຍຫຼັງມີຄຳເຫັນດີຈາກຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສາມ** ວັນ ລັດຖະການ.

2. ກິດຈະການຄວບຄຸມສະເພາະ:

- ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສີ່ສິບຫ້າ** ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຄົບຖ້ວນເປັນຕົ້ນໄປ.
- ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງສົ່ງສຳນວນເອກະສານຄຳຮ້ອງ ຂໍຄຳເຫັນນຳຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສອງ** ວັນລັດຖະການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນຕອບຄືນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາບໍ່ເກີນ **ຊາວ** ວັນລັດຖະການ. ຖ້າບໍ່ມີຄຳຕອບພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າເປັນການເຫັນດີ.
- ພາຍຫຼັງມີຄຳເຫັນດີຈາກຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສິບຫ້າ** ວັນລັດຖະການ;
- ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ຫ້າ** ວັນລັດຖະການ;

ໃນກໍລະນີ ຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ສະເໜີຂໍລົງທຶນຊາບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສາມ** ວັນລັດຖະການ.

ມາດຕາ 81 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາໃນການພິຈາລະນາອະນຸຍາດລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ກຳນົດເວລາໃນການພິຈາລະນາອະນຸຍາດລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ຫົກສິບຫ້າ** ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຄົບຖ້ວນເປັນຕົ້ນໄປ.
2. ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງສົ່ງເອກະສານຄຳຮ້ອງ ຂໍຄຳເຫັນນຳຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສອງ** ວັນລັດຖະການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນຕອບຄືນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສາມສິບ** ວັນລັດຖະການ, ຖ້າບໍ່ມີຄຳຕອບພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າເປັນການເຫັນດີ.
3. ພາຍຫຼັງມີຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຄົ້ນຄວ້າ ນຳສະເໜີ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາຕົກລົງ ດ້ານຫຼັກການ ພາຍໃນກຳນົດເວລາບໍ່ເກີນ **ສາມສິບ** ວັນລັດຖະການ;
4. ພາຍຫຼັງ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ໄດ້ຕົກລົງດ້ານຫຼັກການແລ້ວ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເຈລະຈາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ກັບຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວລາຍງານຂໍການຕົກລົງ ຈາກຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ກັບ ຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍແມ່ນຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາງໜ້າໃຫ້ລັດຖະບານລົງນາມໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາດັ່ງກ່າວ;

ຫຼັງຈາກ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້າປະກັນ ຕາມ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ແລະ ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສຶກສາຄວາມເປັນ ໄປໄດ້ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຕາມລະບຽບການ.

ໃນກໍລະນີເຫັນດີຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຊາບ ພາຍໃນ **ສາມ** ວັນລັດຖະການ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສິບ** ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການຈາກຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ກ່ຽວກັບວັນເວລາ ທີ່ຈະເຂົ້າມາເຈລະຈາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ; ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສາມສິບ** ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ອອກແຈ້ງການ ຖ້າຜູ້ລົງທຶນບໍ່ແຈ້ງຕອບ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າມາ ເຈລະຈາ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ຖືວ່າຜູ້ລົງທຶນສະລະສິດໃນການລົງທຶນ.

ພາຍຫຼັງເຊັນສັນຍາສຳປະທານແລ້ວ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງ ທຶນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສາມ** ວັນລັດຖະການ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ເຫັນດີໃຫ້ລົງທຶນ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ ຜູ້ລົງທຶນຊາບ ພາຍໃນ **ສາມ** ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ມີມິການຕົກລົງ.

ພາກທີ VIII ການໂຈະ, ຍົກເລີກ ແລະ ສິ້ນສຸດການລົງທຶນ

ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ) ການໂຈະການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ຈະຖືກໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ ໂດຍອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດລົງທຶນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
2. ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຕາມຄຳເຫັນຂອງອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ຍ້ອນ ທຸລະກິດມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ຂຶ້ນຕອນການໂຈະການລົງທຶນ

ກ່ອນຈະມີການໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງດຳເນີນການກ່າວເຕືອນ, ກວດກາປະເມີນຜົນ, ເຈ ລະຈາໄກ່ເກ່ຍ, ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງໃຫ້ຄືນສູ່ ສະພາບປົກກະຕິ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ກິດຈະການນັ້ນ ກໍ່ຈະຖືກຍົກເລີກ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ.

ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ການຍົກເລີກການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ຈະຖືກຍົກເລີກໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 83 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ບໍ່ເຄື່ອນໄຫວຕາມແຜນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍຂະ ແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍຫຼັງໄດ້ດຳເນີນຂຶ້ນຕອນຕາມມາດຕາ 83 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

3. ບໍ່ເສຍພັນທະດ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະການເງິນອື່ນ ເປັນໄລຍະເວລາ ໜຶ່ງ ປີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ. ໃນກໍລະນີມີການຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຈະບໍ່ພາໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນພື້ນຈາກພັນທະ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ມີຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຕໍ່ລັດ;
4. ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດຂໍ້ຜູກພັນຂອງອົກຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ຫຼື ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ມີຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານທີ່ໃຫ້ຍົກເລີກການລົງທຶນ;
6. ມີການລົ້ມລະລາຍຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ;
7. ໃນກໍລະນີ ລັດຖະບານມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຜູ້ລົງທຶນຈະໄດ້ຮັບຄ່າທົດແທນຄືນ ຕາມລາຄາຕະຫຼາດ ແລະ ດ້ວຍວິທີສຳລະສະສາງຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ.

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາການຍົກເລີກການລົງທຶນ

ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາການຍົກເລີກການລົງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດເປັນຜູ້ອອກແຈ້ງເຕືອນຜູ້ລົງທຶນ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີການດຳເນີນທຸລະກິດຂັດກັບສັນຍາສຳປະທານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ສ້າງແຜນສະເໜີຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສິບຫ້າ** ວັນລັດຖະການ;
2. ໃນກໍລະນີ ຜູ້ລົງທຶນບໍ່ມີແຜນແກ້ໄຂ, ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ຈະອອກແຈ້ງເຕືອນເປັນຄັ້ງທີສອງ ພ້ອມທັງເຮັດບົດບັນທຶກ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ສິບ** ວັນລັດຖະການ;
3. ໃນກໍລະນີ ຜູ້ລົງທຶນຍັງສືບຕໍ່ລະເມີດບົດບັນທຶກທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຄະນະສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອດຳເນີນການຍົກເລີກ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຈະສິ້ນສຸດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໜີດອາຍຸການລົງທຶນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫຼື ໂຄງການລົງທຶນໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ;
2. ມີການຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ;
3. ໄດ້ດຳເນີນການຍຸບເລີກວິສາຫະກິດ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;
4. ມີການຄວບເຂົ້າກັນ ຫຼື ແຍກຕົວອອກຈາກກັນຂອງກິດຈະການລົງທຶນ ເພື່ອສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່;
5. ຍົກເລີກ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຄູ່ສັນຍາ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ມີຄຳຕັດສິນຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ໃຫ້ຍຸບເລີກວິສາຫະກິດ ຫຼື ຍົກເລີກກິດຈະການການລົງທຶນ.

ພາກທີ IX

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 87 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ມິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸຍາດ, ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຫວງຫ້າມ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຂັດຂວາງການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນທຸກຮູບການ;
3. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ

ຫ້າມພະນັກງານມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ຫຼື ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາຊຶ່ງຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຮັບສິນບົນຈາກຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຫວັງຜົນປະໂຫຍດຈາກການລົງທຶນ;
4. ເປີດເຜີຍເອກະສານລັບຂອງຊາດ, ຂອງລັດຖະການ ແລະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
5. ແກ່ຍາວເວລາ ຫຼື ກົດໜ່ວງການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ

ຫ້າມ ຜູ້ລົງທຶນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ສິນບົນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານລັດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາ ຊຶ່ງຜົນປະໂຫຍດທີ່ຂັດກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຫ້າມ ຊື້-ຂາຍ ທີ່ດິນ, ຍົກເວັ້ນການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຈາກລັດ;
4. ຫຼົບຫຼີກການປະຕິບັດພັນທະ, ເຊື່ອງອຳລາຍໄດ້, ຜົນກຳໄລລວມທັງຕົວເລກການເສຍພາສີ-ອາກອນ;
5. ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຫຼື ໂຄສະນາທັບຖົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານຂອງລັດ;
6. ກະທຳ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວໃດໆ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບຂອງສັງຄົມ ແລະ ຂອງຊາດ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

**ພາກທີ X
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ**

ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ດຳເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;

3. ການແກ້ໄຂໂດຍ ອົງການແກ້ໄຂຂັ້ນຕ່ຳແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄູ່ກໍລະນີຕ້ອງດໍາເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນໍາກັນໂດຍ ສັນຕິວິທີ ແລະ ປະນີປະນອມ ຫຼື ໂດຍຜ່ານຄົນກາງ ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ສົມເຫດ ສົມຜົນ ແລະ ເປັນທໍາ.

ມາດຕາ 92 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄູ່ກໍລະນີ ຫຼື ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດສະເໜີຂໍ້ຂັດ ແຍ່ງ ຜ່ານຫ້ອງການບໍລິຫານ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອສະເໜີຄະນະສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂໂດຍ ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະ ເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ສາກົນ ທີ່ສອງຝ່າຍຕົກລົງນໍາກັນ.

ຄໍາຕັດສິນຂອງຄະນະໄກ່ເກ່ຍສາກົນຈະຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍອີງ ຕາມສັນຍາສາກົນ ແລະ ສິນທິສັນຍາ ຊຶ່ງຕ້ອງຜ່ານການຮັບຮອງຕາມຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການຍຸຕິທໍາ ຕາມ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ສໍາລັບ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ມີສັນຍາກັບລັດຖະບານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການທີ່ ໄດ້ ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 94 (ປັບປຸງ) ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ

ໃນກໍລະນີ ເກີດມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ. ເມື່ອມີຄໍາຕັດສິນຂອງສານທີ່ໃຊ້ ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ ໃຫ້ມີຜົນສັກສິດບັງຄັບປະຕິບັດຕໍ່ຄູ່ກໍລະນີ.

ພາກທີ XI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບ ບັນດາຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ;
2. ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 96 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ, ຄວບຄຸມສະເພາະ, ກິດຈະການສຳປະທານ ແລະ ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
2. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານບໍລິການປະຕູດຽວໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;
3. ຊີ້ນຳ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ພົວພັນກັບການລົງທຶນໃນຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ;
5. ການປ່ຽນແປງ, ການໂຈະ ຫຼື ການຍົກເລີກ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ, ຄວບຄຸມສະເພາະ, ກິດຈະການສຳປະທານ ແລະ ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 48, 82 ແລະ 84 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.
6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືຮອບດ້ານກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມການມອບໝາຍ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ລັດຖະບານ ກຳນົດບັນຊີກິດຈະການ ທີ່ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 97 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ, ກິດຈະການສຳປະທານ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານບໍລິການປະຕູດຽວໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;
3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ພົວພັນກັບການລົງທຶນໃນຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ;

4. ການປ່ຽນແປງ, ການໂຈະ ຫຼື ການຍົກເລີກ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມທົ່ວໄປ, ກິດຈະການສໍາປະທານ ຕາມຂັ້ນອະນຸມັດຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 48, 82 ແລະ 84 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
5. ຊີ້ນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານບໍລິການປະຕູດຽວໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;
6. ຊີ້ນໍາການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປະຈໍາ;
7. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືຮອບດ້ານກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມການມອບໝາຍ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ລະອຽດຂອງ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 98 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂະແໜງການອື່ນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານເຕັກນິກ-ວິຊາການ ຕາມຂະແໜງການ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງລາຍງານການປະເມີນຜົນວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 99 (ໃໝ່) ສິດໃນການຮັບຮອງ ຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ມີສິດໃນການຮັບຮອງ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະການລົງທຶນ ດັ່ງນີ້:

- ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ທຶນສົມທົບຂອງລັດ ຫຼາຍກວ່າ **ຊາວຕີ້** ກົບຂຶ້ນໄປ ເຂົ້າຮ່ວມການລົງທຶນໃນກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPP);
- ໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຮງງານພະລັງງານນິວເຄຣຍ;
- ກິດຈະການກາຊິໂນ;
- ການຕໍ່ອາຍຸສໍາປະທານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
- ກິດຈະການທີ່ພົວພັນກັບການຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ ແຫ່ງຊາດ;
- ກິດຈະການທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ການຫັນປ່ຽນແລວນໍ້າທຳມະຊາດ, ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ ແຕ່ **ໜຶ່ງພັນ** ຄອບຄົວ ແລະ ການສໍາປະທານທີ່ດິນ ແຕ່ **ສິບພັນ** ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ;
- ໂຄງການທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ.

ນອກຈາກ ໂຄງການ ຫຼື ບັນຫາ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 100 (ໃໝ່) ສິດໃນການຮັບຮອງ ຂອງ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ

ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ມີສິດໃນການຮັບຮອງ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະການລົງທຶນ ດັ່ງນີ້:

- ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ທຶນສົມທົບຂອງລັດ ຫຼາຍກວ່າ **ຊາວຕີ້** ກົບລົງມາ ເຂົ້າຮ່ວມການລົງທຶນໃນ ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPP);
- ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນ, ປ່າຊຸດໂຊມທີ່ບໍ່ສາມາດຟື້ນຟູຄືນເອງໄດ້ ແຕ່ **ໜຶ່ງຮ້ອຍ** ເຮັກຕາລົງມາ ຕາມການ ສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
- ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າປອກໄຫຼ້ນ ແຕ່ **ສາມສິບ** ຫາ **ສອງຮ້ອຍ** ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ຕາມການສະ ເໜີຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
- ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມ ທີ່ບໍ່ສາມາດຟື້ນຟູຄືນເອງ ແຕ່ **ໜຶ່ງຮ້ອຍ** ຫາ **ສິບ** ເຮັກຕາ ລົງມາ ຕໍ່ໜຶ່ງໂຄງການ ແລະ ກໍານົດເວລາ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານສູງສຸດບໍ່ເກີນ **ສາມສິບ** ປີ ຕາມການສະເໜີຂອງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
- ກິດຈະການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທໍາມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ໃນລະດັບແຂວງ;
- ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ ຕໍ່າກວ່າ **ໜຶ່ງພັນ** ຄອບຄົວ ລົງມາ;
ສໍາລັບ ກິດຈະການທີ່ຕິດພັນກັບການສໍາປະທານທີ່ດິນ, ພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ມາດຕາ 101 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 72 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດ ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຄະນະກໍາມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 102 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາກິດຈະການການລົງທຶນ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ຈາກອົງການກວດກາວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 95 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ເນື້ອໃນການກວດກາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການປະຕິບັດສັນຍາການລົງທຶນ;
2. ກວດກາການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;

3. ກວດກາ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ລວມທັງ ຜົນກະທົບຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ປະຊາຊົນ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ;
4. ກວດກາ ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພຂອງແຮງງານ;
5. ກວດກາ ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການກວດກາວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ມີສິດສະເໜີມາດຕະການແກ້ໄຂຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນ.

ມາດຕາ 103 (ປັບປຸງ) ຮູບການ ການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາ ອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ຄັ້ງ ຕໍ່ປີ ໂດຍແມ່ນຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີ ຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນການກວດກາ ດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ ປະຕິບັດງານ.

ພາກທີ XII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 104 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການລົງທຶນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການດຶງດູດ ແລະ ການ ຊຸກຍູ້ການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 105 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະ ຖືກປະຕິບັດ ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນທາງແຜ່ງ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ XIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 106 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 107 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ **ສົບທ້າວັນລັດຖະການ**.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ກໍລະກົດ 2009.

ຜົນປະໂຫຍດຂອງບັນດາຜູ້ລົງທຶນ, ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບເກົ່າ ແລະ ສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັບ ລັດຖະບານ ກ່ອນໜ້ານີ້ ແມ່ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ຈົນກວ່າຈະສິ້ນສຸດສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບັນດາວິສາຫະກິດ ຫາກມີຈຸດປະສົງ ຕ້ອງການຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍ່ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ **ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ** ວັນ ແລ້ວຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນປະຕິບັດ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ